

Amsterdam¹²). Johan van der Veecken was niet de enige Rotterdammer, die schepen met graan naar Italië zond. Hun bestemming was echter òf Genua, òf Venetië¹³). Schipper Teunis Claess. voer in maart 1592 met zijn buisschip 'De Jager', geladen met 50 last rogge en tarwe, de Maas uit met bestemming Livorno, maar moest wegens lekkage in Bayonne binnenlopen, waar schip en lading in beslag werden genomen¹⁴). In de jaren 1596 en 1597 verboden herhaalde resoluties van de vroedschap de uitvoer van graan; maar in 1607 rustten Johan en Antony Caulier een goed van wapenen voorzien koopvaardijschip van 150 last met 137 last graan uit met bestemming Genua of Livorno¹⁵). In hetzelfde jaar deden zij dat ook met twee kleinere schepen¹⁶). Later in de 17de eeuw worden ook andere goederen door Rotterdamse kooplieden naar Livorno verscheept. Zo zenden Jan en Willem Pedy in 1663 het schip 'De gulden vrijheid' met hout van Lissabon naar Livorno, waar een gemachtigde tegen de kapitein moest optreden¹⁷). De belangstelling van Cosimo III was beslist niet alleen op kunst en wetenschap, maar ook op mercantiel terrein gericht. Het is dus niet onmogelijk, dat zijn reizen tot gevolg hebben gehad, dat Gallaccini zich naar deze gewesten en uiteindelijk naar Rotterdam heeft begeven.

Merkwaardig is in elk geval, dat in hetzelfde jaar 1671, waarin zijn naam hier voor het eerst opduikt in de archiefstukken, een brief is ontvangen van een Jacob van Horne uit Amsterdam over een ambitieus plan dat hij de Rotterdamse burgemeesters had voorgelegd tot bevordering van een winstgevende handel op Italië. Blijkbaar had hij daarop geen reactie ontvangen, want op 12 maart herinnerde hij hen aan 'dese goede en heijlsame onderneminge'. Volgens hem zagen de burgemeesters meer heil in een subsidie aan de kooplieden op basis van de grootte van het schip, de omvang van het scheepsvolk en het aantal vaarjaren. Hij zou zich daarbij kunnen neerleggen, mits de premies evenredig zouden zijn aan 'alle de periculen, risico en andere inconveniëntien'. Als de zaak op de lange baan geschoven zou worden, dreigde de handel daarheen geheel te verlopen. Hij wilde de heren niet langer lastig vallen, maar verklaarde zich wel bereid naar Rotterdam te komen om met hen en de gecommitteerden van de vroedschap tot een definitief besluit te komen¹⁸).

Overigens had het stadsbestuur al het een en ander gedaan door de stichting van een eigen kamer van de Levantse handel in 1670, waarin Jan Pedy en Johan Heydanus als directeuren